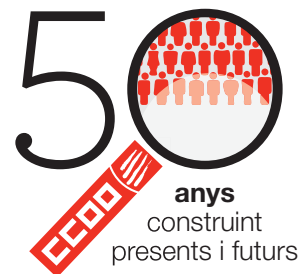

lluïta

DIGITAL

butlletí quinzenal de CCOO de Catalunya

Núm. 208 - divendres 28 de novembre de 2014

Emotivitat i reivindicació en la celebració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya

El 20 de novembre es van iniciar els actes de celebració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya amb una jornada molt intensa i emotiva. El dia començava amb el descobriment d'una placa commemorativa a l'església de Sant Medir de Barcelona, on 50 anys abans s'havia celebrat l'assemblea de 300 treballadors i treballadores que va significar l'acte fundacional de la nostra organització. Capellans compromesos, històrics de CCOO i l'alcalde de Barcelona ens van acompanyar en aquest emotiu esdeveniment.

Al migdia es va inaugurar al Museu d'Història de Catalunya l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)" que es podrà visitar fins al Primer de Maig. El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, i el professor Josep Fontana van participar, entre d'altres, en aquesta inauguració.

I finalment, a la tarda, L'Aliança del Poblenou de Barcelona va acollir un acte institucional que va comptar, entre d'altres, amb la participació del president de la Generalitat, així com del secretari general de la Confederació de CCOO, Ignacio Fernández Toxo; de l'exsecretari general de CCOO de Catalunya Joan Coscubiela, i de l'actual secretari general, Joan Carles Gallego. La periodista de TV3 Montse Armengou va presentar l'acte i la cantant Montse Castellà va amenitzar-lo amb les seves cançons.

Emotivitat, reivindicació, record i reconeixement van definir una jornada que us mostrem en imatges que ja quedaran per a la memòria històrica del nostre sindicat. Tota la informació la trobes a:

<http://bit.ly/1zZ4asK>

editorial

CCOO:

50 ANYS FENT HISTÒRIA

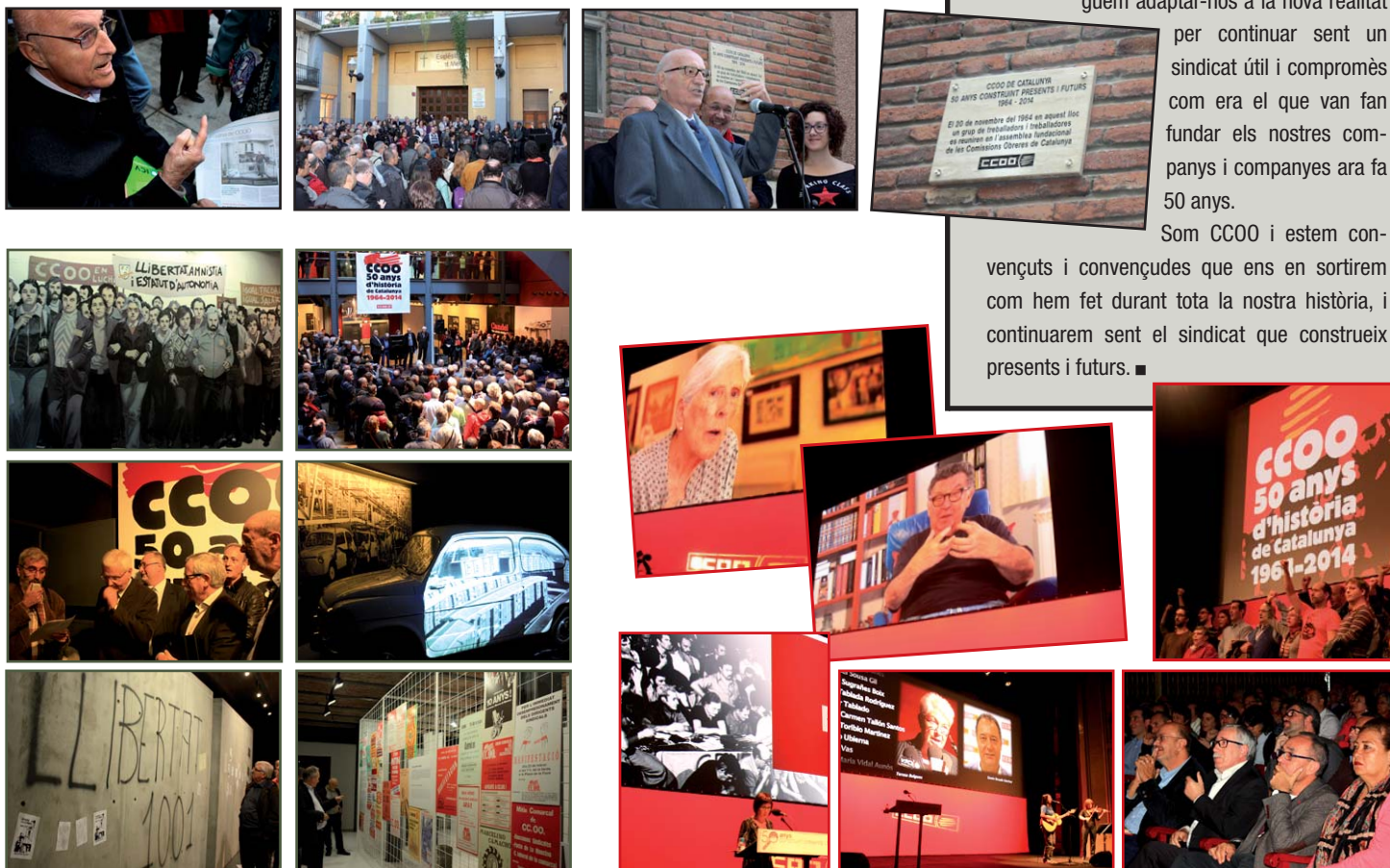
El 20 de novembre hem donat el tret de sortida als actes de commemoració dels 50 anys de vida de CCOO de Catalunya.

Des que 300 persones es van reunir a l'església de Sant Medir l'any 1964 fins ara, el nostre sindicat ha estat dia a dia i lluita a lluita defensant els drets laborals i socials dels treballadors i les treballadores, les llibertats democràtiques, i contribuint al fet que Catalunya tingui una societat més integrada i cohesionada.

L'escenari actual i els reptes laborals i socials als quals s'enfronta el sindicalisme de classe són molts i complicats: atur, precarietat, pobresa, desigualtats, globalització sense regles, crisi política i institucional... Per això cal que des de l'orgull i la revisió de la feina feta sapiguem adaptar-nos a la nova realitat

per continuar sent un sindicat útil i compromès com era el que van fan fundar els nostres companys i companyes ara fa 50 anys.

Som CCOO i estem convençuts i convençudes que ens en sortirem com hem fet durant tota la nostra història, i continuarem sent el sindicat que construeix presents i futurs. ■

CCOO denuncia la privatització de l'ICS al síndic de Greuges

CCOO de Catalunya ha posat en coneixement del síndic de Greuges que el Govern de la Generalitat pretén iniciar, de forma més o menys encoberta, un procés de fragmentació i privatització de l'Institut Català de la Salut (ICS) amb la creació del consorci Sistema Integral de Salut a Lleida (SIS Lleida). La demanda de CCOO de Catalunya al síndic de Greuges té com a objectiu que s'investiguin aquestes actuacions i que es reclami al Govern de la Generalitat la paralització de la creació del consorci Sistema Integral de Salut a Lleida mantenint la gestió sanitària pública en mans de l'Institut Català de la Salut. ■

Sense acord a la Mesa General de la Funció Pública

Les darreres reunions de la Mesa General de la Funció Pública per seguir negociant les demandes sindicals per a l'exercici pressupostari del 2015 han acabat sense avenços positius. Per això des de CCOO seguim exigint al Govern el pagament immediat dels 44 dies de la part descomptada de forma il·legal de la paga del 2012, la convocatòria d'oferta pública d'ocupació per recuperar part dels més de 10.000 llocs de treball perduts en els darrers anys, la millora i extensió a tots els sectors de la Generalitat de les mesures de conciliació de la vida laboral i la personal, i l'establiment d'un calendari de negociació per recuperar poder adquisitiu, la part pendent de la paga del 2012 i les pagues del 2013 i el 2014. ■

Vaga en el sector del manteniment elèctric els dies 5 i 9 de desembre

Els treballadors del sector del manteniment de les línies de subministrament d'energia elèctrica estan patint, cada vegada més, la pressió de les diferents empreses contractistes d'Endesa. Des del 2010 hi ha una pressió a la baixa en les condicions de treball i salarials, i una creixent destrucció d'ocupació (superior al 50%), fet que afecta també la qualitat del subministrament i les condicions de seguretat. Aquesta situació ha esdevingut insostenible i, per aquest motiu, per primera vegada a la història, s'ha convocat una vaga general del tot el sector i a tot Catalunya, els dies 5 i 9 de desembre. ■

Homenatge als històrics de CCOO de Catalunya l'11 de desembre

Entre les activitats de celebració del 50è aniversari, CCOO de Catalunya vol fer un reconeixement a tots els homes i les dones que, en plena dictadura, van lluitar per la millora de les condicions de treball i de vida de les persones treballadores, al mateix temps que també ho van fer per la llibertat i la democràcia. Amb aquest objectiu, el dijous 11

de desembre, a les 18 hores, a la sala d'actes de la seu central del sindicat, s'ha convocat un acte que, sota el títol "El moviment de les Comissions Obreres: el repte obrer a la dictadura (1964-1977)", servirà per retre un homenatge públic a totes les persones que van lluitar per un nou moviment obrer i per les llibertats al nostre país. ■

Celebració a Cornellà del 50è aniversari de Comissions Obreres de Catalunya

CCOO del Baix Llobregat fa 50 anys de lluita, d'un passat d'orgull, d'un present d'acció i d'un futur en construcció per a una nova societat. Una eina al servei de la classe treballadora, dintre i fora del centre de treball, un sindicat de classe, nacional, un sindicat sociopolític.

Ara fa cinc dècades d'aquell esdeveniment, i us convidem a participar en l'acte que celebraran en un dels llocs que van escollir les primeres Comissions Obreres de la comarca, la parròquia de Sant Miquel de Cornellà, el dia 4 de desembre, a

partir de les 6 de la tarda, al carrer Feliu i Codina, 2.

Primer, es col·locarà una placa commemorativa a la façana de l'església, i després es farà una taula rodona amb Antonia Lozano, Aurora Huerga, Antonio García, Paco Ruiz i Benigno Martínez. També es comptarà amb la presència de l'alcalde de Cornellà, Antoni Balmón, i dels secretaris generals de CCOO del territori, Toni Mora, i de Catalunya, Joan Carles Gallego. Cal confirmar assistència, trucant al 93 474 99 00 o escrivint un correu a blapag@ccoo.cat. ■

Juan Navarro rep la medalla d'honor de l'Ajuntament de Barcelona

Juan Navarro García ha rebut la medalla d'honor de l'Ajuntament de Barcelona, per la seva lluita per millorar les condicions de vida dels treballadors i pel seu compromís amb la democràcia i les llibertats públiques.

Va ser fundador de CCOO, integrant de la Comissió Central constituïda a Barcelona l'any 1964. Als 85 anys segueix lluitant en defensa dels in-

teressos dels pensionistes i jubilats, i exerceix diverses responsabilitats en CCOO, tant en la Federació Estatal de Pensionistes, com en la Federació de Catalunya.

Navarro també és membre del Consell Nacional de CCOO de Catalunya. ■

CCOO guanya les eleccions a les caixes a Catalunya

CCOO segueix obtenint bons resultats a les eleccions sindicals. El dimecres es van celebrar eleccions a les caixes a Catalunya on CCOO ha tornat a guanyar amb el 38,30% dels delegats i les delegades escollits. Cal dir que enguany s'escollien menys del 50% dels representants de fa quatre anys a causa de la reducció d'entitats que han passat de 12 a 5. Dels 282 delegats escollits, CCOO obté 108, la UGT, 38, CIC 57, CSICA 9 i altres 70.

També a AgenCaixa, CCOO ha obtingut la majoria absoluta ja que dels 18 delegats escollits, tots són del nostre sindical.

Finalment, destacar també que malgrat les actituds antisindicals que hem patit en algunes empreses de grans magatzems, CCOO ha aconseguit situar-se com la segona força en el sector, en les eleccions celebrades el passat 18 de novembre. ■

El sector turístic augmenta els llocs de treball a costa de precaritzar les condicions laborals

CCOO de Catalunya ha elaborat un informe sobre la qualitat de l'ocupació en el sector turístic, tenint en compte que aquest sector ja fa temps que ha sortit de la crisi i està gaudint de resultats econòmics molt positius amb rècord de nombre de visitants al nostre país.

L'informe mostra com aquest sector està fortament castigat per la precarietat laboral, amb una excessiva temporalitat, temps parcial i jornades superiors a les legals i una progressiva externalització de serveis.

L'informe recull que el sector turístic és el que guanya més ocupació en el nostre mercat de treball, però a costa de la seva qualitat. El 30% de les dones que treballen en el sector ho fan a temps parcial, en un sector amb alta precarietat: s'abusa de la contractació temporal i de la de formació i de becaris, conviuen l'alta proporció d'hores efectivament treballades, inferiors a 30 hores setmanals, amb jornades que superen els límits legals. Les habituals jornades superiors a les legals suposen càrregues excessives de treball i part dels augments d'activitat s'atenen ampliant jornades sense nova contractació.

L'alta proporció de temps parcial evidencia el repartiment del treball que es produeix en el sector turístic, que està patint un important procés d'externalització de serveis, el que comporta la substitució d'uns treballadors per uns altres que treballen en unes condicions laborals pitjors i una devaluació salarial.

Les dades de l'informe mostren que la recuperació del sector es torna a basar en el fet d'oferir preus competitiu gràcies als baixos costos laborals i no en la qualitat del servei. CCOO considera que s'està perdent l'oportunitat de convertir-lo en un sector robust amb ocupació sòlida, estable i de qualitat. Ara, el sector és inestable i està estretament condicionat a la temporada i als països competidors. La suposada flexibilitat de les condicions laborals, que en realitat és desregularització i pèrdua de drets per a les persones treballadores, facilita la temporalitat sense causa, el temps parcial, que es transforma en jornades ordinàries i, fins i tot, superiors a la legal, encobertes.

CCOO de Catalunya exigeix mesures per lluitar contra la creixent precarització laboral del sector

turístic. CCOO demana la retirada de mesures com la flexibilització de les hores complementàries i l'insuficient preavis empresarial de realització d'hores extres en els contractes a temps parcial. També demana la retirada del contracte per a emprenedors que es comptabilitza com a contracte indefinit quan, a la pràctica, en permet la finalització sense causa durant els dotze mesos de període de prova, una modalitat molt utilitzada en el sector turístic. S'ha d'exigir la causa que justifiqui la utilització de contractes temporals; la modalitat de fix discontinu s'ajusta, en molts casos, a la realitat d'un sector estacional com el turístic. ■

Les entitats de la plataforma Per una Catalunya Social volen decidir uns altres pressupostos socials i insten a participar en les mobilitzacions del 29-N

Les entitats que formen part de la plataforma Per una Catalunya Social, entre elles CCOO, han presentat un document que recull les propostes que s'haurien d'incloure en els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2015, perquè aquests pressupostos tinguessin un caire social, i han instat a participar en les mobilitzacions convocades per diferents marxes i mareas, el proper 29 de novembre, en diferents punts de Catalunya.

La plataforma exigeix polítiques a favor dels drets i en contra de les desigualtats socials, i per aquesta raó reclama que els pressupostos de la Generalitat estiguin destinats a polítiques d'igualtat, solidaritat i equitat social. També es reclama la millora de les prestacions socials, la renda garantida de ciutadania i els serveis socials. Es demana també una aposta clara per l'educació pública i pel sistema nacional de salut. La plataforma demana la recuperació dels drets laborals i socials arrabassats amb les reformes laborals, així com polítiques de creació d'ocupació. Els pressupostos haurien d'apostar per un finançament que estimulés i donés suport a la cultura; i també, per una fiscalitat justa, redistributiva i mediambientalment sostenible, així com per polítiques industrials d'innovació, de recerca i de desenvolupament sostenible. Finalment,

el document de la plataforma reclama aprofundir en la democràcia per fer viable aquesta Catalunya social. El document, el podeu trobar aquí: <http://bit.ly/1Ftt4ng>

Mobilitzacions del 29-N

Diferents marxes i mareas han convocat mobilitzacions per demà dissabte, 29 de novembre. CCOO fa una crida a la participació en aquestes manifestacions i concentracions, entre les quals destaca la manifestació que tindrà lloc a Lleida contra la creació del consorci Sistema Integral de Salut, en aquell territori, que significa la privatització de l'Institut Català de la Salut per part del Govern de la Generalitat. La manifestació està convocada per la Marea Blanca de Lleida i començarà a les 18 hores, a la plaça de Ricard Viñes. El secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, participarà en aquesta mobilització **També a Barcelona, CCOO de Catalunya estarà present en la mobilització que tindrà lloc a partir de les 17.30 hores, i que sortirà de la plaça de la Universitat. El punt de trobada de CCOO estarà situat a la cantonada entre Pelai i Universitat. ■**

LA NOSTRA GENT

Loli Vargas Isaac és la responsable de la Dona de la FSC del Vallès Occidental – Catalunya Central

Les raons per les quals formo part de CCOO? Considero que es tracta d'un sindicat que defensa i lluita pels drets de les treballadores i treballadors a través dels comitès d'empresa. Així és com jo vaig començar en aquest sindicat, en el comitè de l'empresa on treballa.

També crec que es fa un gran treball de negociació amb la patronal, en relació amb els convenis de cada sector, arribant sempre al millor acord possible i representant amb determinació i eficàcia les treballadores i treballadors.

Finalment, m'agradaria destacar la feina que es fa des del sindicat a favor de la igualtat social i laboral entre homes i dones. Vull remarcar, especialment, la lluita contra la discriminació per raó de sexe i contra la violència masclista. A més de desenvolupar i/o participar tant en projectes d'inserció social i laboral de dones en situació de risc d'exclusió com en altres projectes socials, com ara la recollida d'aliments. ■

Jerónimo Luis Pazo Begines, secretari general de la Secció Sindical de CCOO de l'Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda

Formo part de CCOO des de l'any 1979, tot i que, oficialment, hi consto des del 1989. Primer va ser en el sector químic, després en l'educació i ara en l'Administració local.

Crec en la necessària lluita de classes, en la defensa dels valors humans, dels drets i de les llibertats fonamentals, i en la consecució d'una societat més justa per a tots i per a totes, on res d'això seria possible sense una organització forta i compromesa. CCOO encarna els valors i aquesta lluita, des dels seus inicis com a organització, en plena obscuritat franquista, quan ningú més no lluitava per això, i segueix estant al capdavant d'aquesta mateixa lluita. Sense organització res d'això no seria possible, i avui dia quan, precisament i interessadament, s'ataca el mateix concepte d'organització tenyint-lo de contingut negatiu (casta, immobilisme, etc.) és quan més forts hem de fer-nos i més cohesionats hem d'estar.

Endavant CCOO!

Jerónimo Luis Pazo Begines, a més de ser l'actual secretari general de la Secció Sindical de l'Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda, també és membre de la Comissió Executiva de la FSC i responsable del sector d'Administració local de Vallès Occidental - Catalunya Central. ■

Teresa Gispert Muñoz és responsable d'Afiliació, Suport Administratiu i Organització de la FSC del Vallès Occidental - Catalunya Central

Per què afiliar-se a CCOO? La resposta és senzilla, perquè crec que, en el món laboral, tothom hauria d'estar afiliat a un sindicat.

Per què CCOO? Perquè és el sindicat més transparent, més coherent, amb més democràcia i amb una trajectòria impecable.

En aquest moment hi ha molts sindicats de tots colors, però crec que cap cobreix les expectatives com ho fa CCOO.

La gent de CCOO som gent noble, amb uns valors i un treball que ens fan ser, a molta distància, el sindicat majoritari en la defensa dels treballadors i treballadores. ■

CCOO presenta l'informe "Observatori Social de la Gent Gran 2014. Per a un envelliment actiu"

La Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya ha presentat el document "Observatori Social de la Gent Gran 2014. Per a un envelliment actiu", elaborat per la federació estatal, i que denuncia la difícil situació a la qual s'enfronten avui dia les persones grans, a Espanya i a Catalunya.

Aquest informe aborda diferents temes, entre els quals destaquen l'augment de la població de més de 65 anys al llarg d'una dècada; el volum de dones grans que viuen soles, que duplica al d'homes en la mateixa situació; les pensions, cada vegada més importants en l'economia familiar, mentre les rendes del treball perden pes; la població de persones grans que viu sota el llindar de la pobresa; la disminució dels pressupostos per a serveis socials i sanitat, i el desmantellament de la llei de la dependència i les seves conseqüències.

El document destaca les conseqüències nefastes que porta la crisi a les persones grans, que els ha provocat una significativa reducció dels recursos materials imprescindibles i que suposa un important obstacle per aconseguir un envelliment realment actiu. ■

APUNTS D'AGENDA

Us informem que el proper dimarts, 2 de desembre, tindran lloc dos actes al nostre sindicat que poden ser del vostre interès. D'una banda, la sala d'actes de la seu central de CCOO de Catalunya, a Via Laietana, 16, de Barcelona, i a partir de les 9.15 h es desenvoluparà la jornada "Responsabilitat social de l'empresa i inversió socialment responsable". Tota la informació, la teniu aquí:

<http://bit.ly/1y0TTOG>

D'altra banda, la Fundació Cipriano García, la Fundación Primero de Mayo i la FSC de CCOO de Catalunya han organitzat les Primeres Jornades sobre Economia i Sindicalisme i Propostes davant la Crisi, que el proper dimarts comptaran amb les intervencions dels professors Agustí Colom i Albert Recio, entre d'altres. Aquestes jornades tindran lloc a partir de les 9.45 h, a la sala 3 d'Argenteria, a la seu central del sindicat a Barcelona. Trobareu la informació aquí:

<http://bit.ly/1CfGNzV>

ANA CRISTINA BERMÚDEZ

“Ser sindicalista en Colombia es renunciar a la vida y a la seguridad, es vencer las barreras del miedo y la angustia”

Ana Cristina Bermúdez es responsable del Departamento de la Mujer de la Central Unitaria de Trabajadores (CUT) del Valle del Cauca en Colombia

■ **En el acto central del 50.º aniversario de Comisiones Obreras de Catalunya, tu voz, la de la CUT de Colombia, ha estado presente para reconocer el papel de CCOO en la cooperación internacional, pero también para ver el paralelismo que hay entre la historia de nuestro sindicato y la de vuestra central sindical.**

Aprovecho esta oportunidad para saludar a los trabajadores y trabajadoras de Catalunya y presentar una voz de aliento y solidaridad por el momento que ustedes están pasando laboralmente, que no se asemeja aun a lo que vivimos en Colombia. Esta es una oportunidad también porque en el Valle del Cauca, específicamente, hemos podido desarrollar un trabajo sindical de formación político-sindical con las mujeres y los trabajadores gracias a la solidaridad entregada por Comisiones Obreras a través de su Fundació Pau i Solidaritat. Sin esa ayuda económica que se nos presentó en un momento crucial, las mujeres hoy no hubieran asumido el reto de introducirse en el mundo sindical y vencer los miedos y las barreras culturales, que creo que hay muchas más en Colombia que en España. Estamos atravesando un momento, en la vida laboral de Colombia, que se asemeja al de España, especialmente al de Catalunya, y que es la deslaboralización, la falta de afiliación, el rechazo de la juventud a las organizaciones sindicales, el miedo de las mujeres a asumir responsabilidades por el tema de la violencia sexual, la persecución, las amenazas, que ustedes vivieron en el pasado y ahora también en el presente. He venido no solamente a acompañarlos en estos 50 años de lucha y de resistencia en defensa de la conquista de los trabajadores, sino también a solicitar que esa ayuda que se nos dio en un pasado hoy siga en el presente.

Hay un temor muy grande por la última noticia que hemos recibido de que se han roto las conversaciones de La Habana, entre el Gobierno y la guerrilla de las FARC, y eso para nosotros, el movimiento sindical y social, es algo muy grave para nuestra seguridad. Somos mucha gente en Colombia que no hemos creído en ese proceso y que estamos siendo señalados y amenazados.

■ **El movimiento sindical en Colombia es uno de los que padece más represión en el mundo. ¿Qué significa ser sindicalista en Colombia?**

Ser sindicalista en Colombia es renunciar a la vida. Ser sindicalista en Colombia es renunciar a la seguridad, es vencer las barreras del miedo y la angustia. Ser sindicalista en Colombia es llorar y guardar nuestros miedos fuera de nuestro hogar, es proteger la familia, es perder la vida privada, no poderse montar tranquilamente en un bus, andar por la calle o entrar a un cine. Ser sindicalista en Colombia es no tener una vida normal.

■ **¿Pero estáis avanzando en derechos laborales y sociales a pesar de las dificultades?**

El Gobierno de Santos, ante el mundo, plantea que es un gobierno democrático. Se ha planteado que el Gobierno de Uribe ha sido el malo, el de la guerra, el de la violación de los derechos humanos, y Santos se presenta como la salvación para Colombia, olvidándose que ambos pertenecen a una misma clase social. Santos fue su ministro de Guerra, fue el que ejecutó las políticas de agresión al movimiento social y sindical, pero nos hicieron escoger entre el bueno y el malo. Hubo otra fracción del pueblo colombiano que decidió hacer campaña por el voto en blanco, entonces, en un país de confrontaciones cuando tú decides hacer campaña por el voto en blanco te colocas

en el ojo del huracán. Santos ante el mundo está presentándose como el hombre de la paz y el hombre de las conquistas. Ofreció recuperar la jornada nocturna, que en Colombia empezaba a las 6 de la tarde. Lucho Garzón, ministro de Trabajo y ex-sindicalista, hoy forma parte del grupo de unidad nacional en apoyo a Santos y todo el mundo esperaba que Garzón implementara la jornada nocturna a partir de las 6. Pero Lucho Garzón presentó a los trabajadores que el recargo nocturno empezaría a las 8, cosa rechazada por el movimiento sindical. Hemos perdido la estabilidad laboral, padecemos la privatización de las pocas empresas del estado que quedan, el cierre de empresas, y el traslado de empresas que estaban en Colombia reubicadas de otros países. Muchos trabajadores que llevan 30 y 35 años en esas empresas han perdido su posibilidad de pensión. Los derechos laborales en Colombia están peor ahora que durante los 8 años de Gobierno de Uribe.

■ **Y en el ámbito salarial, ¿cómo estáis en Colombia?**

El salario mínimo en Colombia en este momento es de 598.000 pesos, que es un salario de hambre. Estaríamos hablando de 257 dólares, que eso no da ni para una familia que tenga un solo hijo. Los maestros, que es el ramo sindical del que vengo, tenemos en este momento un lío, ya que nos están rigiendo dos estatutos que tienen confrontados a los maestros antiguos con los maestros jóvenes. Un salario de un maestro esta en 600 dólares, que es un salario de hambre, y quieren incrementar la jornada única sin aumentar el salario profesional que se está pidiendo. En Colombia no puede haber paz si no hay justicia social y por eso creemos que lo que ha pasado en La Habana es un proceso de dejación de armas, no un proceso de paz.

■ **¿Qué situación vive la mujer en Colombia hoy en día?**

En Colombia tenemos dos visiones, la visión del feminismo y la de la mujer que está en la lucha de clases, donde el proceso para mejorar sus condiciones laborales y sociales se da en un proceso de búsqueda de igualdades desde el movimiento social. No vemos a las mujeres fuera del contexto de la explotación de clases y está la otra mirada donde debemos ser las mujeres solitas las que tenemos que lograr algún tipo de rectificación. Eso en algunos espacios de discusión nos lleva a confrontación, porque tenemos dos miradas distintas. No es habitual que, en la cotidianidad, las mujeres sean conscientes de la desigualdad, por eso se necesita una formación política, sindical y cultural de esas mujeres que están en el movimiento social y sindical para que adquieran conciencia de que metiéndonos en la pelea al lado de los hombres es como podremos lograr resultados a las reivindicaciones. Entonces tendremos la igualdad de salarios. Estamos luchando para que en las empresas haya guarderías, que es la única forma que garantiza que las mujeres entren en el mundo de la dirección sindical, y que la excusa no sea tener que llegar a casa y dedicarse a los hijos. Hay que llegar al espacio de la dirección sindical sin utilizar la cuota. Yo soy de las que planteo esto, las mujeres no somos ni inválidas políticas, ni somos retardadas a las que nos tengan que regalar los espacios. Yo siempre pongo un ejemplo cuando estamos en la discusión. Tú aspiras y yo aspiro. Tú sacas en una lucha práctica y democrática 5.000 votos, yo en esa lucha democrática saco 1.200 votos, pero como factor de cuota de mujer yo que tengo menos representación de base ocupo el cargo de dirección y tú te quedas fuera. Eso no es justo en democracia. Si estamos hablando de impulsar la democracia en el movimiento sindical, esa actitud viola la democracia. En este sentido, las mujeres en el mundo sindical estamos peleando por llegar a las direcciones sindicales, pero solo lo lograremos formando a las mujeres. Consiguiendo que las mujeres no sirvamos más de escalera para que trepen los hombres, que esas escaleras las utilicemos para subir nosotras también.

■ **Explicanos, ¿cómo valoras la relación que existe entre la CUT y CCOO? ¿Dónde estamos en estos momentos y qué es lo que os gustaría que fuese en un futuro?**

Para el Valle del Cauca, CCOO es nuestra segunda casa. Hace más o menos 11 años tuvimos la for-

tuna de conocerlos. El gobernador en esa época era Angelino Garzón, un Angelino Garzón que hoy no existe. Y yo era responsable del Departamento de Formación Sindical. La Central Unitaria de Trabajadores es una unidad de pobreza franciscana, pero yo acudí al gobernador para buscar recursos, para poder direccionar el proyecto de formación de los trabajadores. Él me dijo: “la gobernación no tiene plata, pero yo tengo unas relaciones y voy a contactar”. Un día me llamó y me dijo que había una persona que iba a comunicarse conmigo, y que él ya nos dejaba a nosotros solitos, que dependía de mí. Entonces me presentó a Jordi Ribó de CCOO y me dijo: “presénteme su propuesta”. Yo se la envié, y para beneficio del movimiento sindical del Valle del Cauca creyó en esa propuesta. CCOO junto con la Fundació Pau i Solidaritat creyeron en los valles caucanos y durante 10 años tuvimos la posibilidad de tener esa ayuda, esa solidaridad internacional encabezada por ustedes. En la CUT siempre eran 15 hombres en la dirección y una sola mujer, yo misma estuve sola en la dirección. El balance es que cuando salgo yo quedan 5 mujeres en la dirección departamental. El día que yo entregué el informe, yo soy poco llorona, pero ese día lloraba de la emoción de saber que 5 mujeres estaban al mando de la dirección de la central. Ese fue el resultado del proyecto y de la solidaridad que ustedes nos dieron. Hoy venimos a pedirla de nuevo, hoy venimos a decir: “seguimos necesitando de ustedes, no hemos superado la crisis económica”. Aunque sé que ustedes también están viviendo momentos difíciles. Hoy nos retiramos 20 maestros y entran 5, nos estamos yendo los maestros de máximas categorías, los que aportamos más y llegan los que aportan menos. Eso genera problemas en el balance económico de las organizaciones sindicales.

■ **¿Os preocupa el hecho de que un país como el nuestro esté pasando dificultades? ¿Cómo veis que países que habíamos ido avanzando en derechos laborales, en pocos años hayamos vuelto a retroceder?**

Desde la solidaridad internacional lo vemos preocupante porque eso no solamente les está afectando a ustedes, sino a los latinos americanos que vinieron a España a buscar otras condiciones de vida. Solidariamente, creemos que ha sido un golpe tremendo toda esta política neoliberal que se ha globalizado. Es preocupante, porque a ustedes les vemos como al patrón a seguir en todas sus conquistas y en toda su estructura sindical. Mu-

chas de las cosas de España han sido copiadas en Colombia. Lo de la formación de los sindicatos por rama, eso es una copia del proceso que ustedes han creado. Vemos que es fundamental la globalización del fortalecimiento del movimiento sindical. Mientras se globaliza la economía, nosotros vamos retardados en globalizar la lucha sindical. Decretemos dos días de paro mundial, digámosle a los estados que aquí está el movimiento sindical, que a escala mundial no estamos dormidos, que la huelga y el paro no han perdido vigencia. Debemos impulsar la lucha globalizada.

■ **El mensaje que envías a los trabajadores y trabajadoras catalanas es que globalizando la lucha se pueden conseguir muchas cosas.**

Yo a los hombres y mujeres del mundo sindical de España y particularmente de Catalunya quiero transmitirles un abrazo solidario del pueblo colombiano y especialmente del Valle del Cauca. Y quiero decirles que no están solos en esta batalla contra el capitalismo, que el movimiento social está presente, que nosotros soñamos, y que ojalá algún día este sueño lo volvamos realidad cuando el mundo sindical se encuentre en una lucha global donde podamos decir que hoy el mundo se para 24 horas: se cierran las empresas, se acallan los maestros, se cierran los salones de clases, se cierran los bancos, el transporte se paraliza y impulsamos una crisis mundial. 24 horas en las que podemos demostrar al mundo capitalista que el movimiento sindical está vivo, que no es cierto que el sindicalismo no existe, que no es cierto que el movimiento sindical fue cortado por los grandes empresarios. Que hay otra lectura de la que quieren transmitir, e invitar a los jóvenes trabajadores i decirles que lo único cierto y válido para nosotros es afiliarse a las organizaciones sociales que son el paraguas que nos permite defender lo que en Colombia nos ha costado sangre y muerte, desaparición y destierro a muchos hombre y mujeres. Y que sabemos que en el mundo entero, no solo en Colombia, la sangre ha sido derramada en defensa de lo poco que hoy tenemos. ■

EL TEMPS

Subscripció gratuïta al setmanari EL TEMPS

Durant tres dècades, el setmanari **EL TEMPS** ha estat un dels pocs mitjans de comunicació que ha vertebrat informativament tots els territoris de parla catalana. Una revista amb una informació de qualitat i de rigor elaborada des de les redaccions de Barcelona, Palma i València, i una intenció nacional clara que la converteix en un producte periodístic únic i necessari. Però en uns moments de canvis i turbulències en el món de la comunicació, calen nous i ambiciosos objectius periodístics i editorials.

EL TEMPS vol compartir amb la societat civil un producte periodístic reforçat amb acords especials de col·laboració amb els setmanaris europeus *Der Spiegel* i *The Economist*, que aporten a EL TEMPS una dimensió internacional. Posteriorment, es crearà un portal global de comunicació elaborat amb el món acadèmic i els principals think tanks econòmics, professionals, culturals i socials del territori, una eina de democratització del coneixement que posarà a l'abast dels ciutadans un núvol de continguts que avui dia no arriben a la societat.

La implicació de la Xarxa Vives d'Universitats, que aplega les 21 universitats de parla catalana, aporta a aquest projecte una valor afegit al projecte, perquè garantirà la transferència de coneixements generats en el món acadèmic a la societat en general. Des de la **COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA** valorem aquesta implicació i hem acordat donar suport a la nova etapa d'EL TEMPS.

En aquest sentit, per tal de fer-vos partíceps d'aquesta nova etapa il·lusionant i de tot el procés, EL TEMPS us ofereix una **subscripció gratuïta durant dos mesos a l'edició en paper i en format digital d'EL TEMPS** –disponible també per a tauletes i dispositius mòbils– per tal que conegueu un producte periodístic lliure i de prestigi.

Per part nostra, ens comprometem a comunicar-vos puntualment els avenços d'aquesta aliança que rubriquem amb aquest setmanari.

Us podeu inscriure aquí:

<http://promocions.eltmps.cat/subscripcio-gratuïta-B>